

WPROWADZENIE DO SPRAWOZDANIA FINANSOWEGO NA DZIEŃ 31 GRUDNIA 2024 R.

V-MAX SPÓŁKA AKCYJNA

OMÓWIENIE PRZYJĘTYCH ZASAD (POLITYKI) RACHUNKOWOŚCI, W TYM METOD WYCENY AKTYWÓW I PASYWÓW (TAKŻE AMORTYZACJI), USTALENIA WYNIKU FINANSOWEGO ORAZ SPOSOBU SPORZĄDZENIA SPRAWOZDANIA FINANSOWEGO W ZAKRESIE, W JAKIM USTAWA POZOSTAWIA JEDNOSTCE PRAWO WYBORU

1. ZASADY PRZYJĘTE PRZY SPORZĄDZENIU SPRAWOZDANIA FINANSOWEGO

Spółka sporządza rachunek zysków i strat w wariantcie porównawczym

Rachunek przepływów pieniężnych jest sporządzony metodą pośrednią.

Walutą sprawozdawczą jest złoty polski

Wynik finansowy V-MAX S.A. za dany okres obejmuje wszystkie osiągnięte i przypadające na jej rzecz przychody oraz związane z tymi przychodami kosztami zgodnie z zasadami memoriału, współmierności przychodów i kosztów oraz ostrożnej wyceny.

2. ZASTOSOWANE ZASADY I METODY RACHUNKOWOŚCI

Zasady rachunkowości przyjęte przy sporządzaniu sprawozdania finansowego są zgodne z Ustawą z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, zwaną dalej ustawą o rachunkowości.

Poszczególne składniki aktywów i pasywów wycenia się stosując rzeczywiście poniesione na ich nabycie ceny, z zachowaniem zasady ostrożności.

2.1. WARTOŚCI NIEMATERIALNE I PRAWNE, ŚRODKI TRWAŁE

Wartości niematerialne i prawne oraz środki trwałe wycenia się według cen nabycia lub kosztów wytworzenia, lub wartości przeszacowanej (po aktualizacji wyceny środków trwałych) pomniejszonych o odpisy amortyzacyjne lub umorzeniowe, a także o odpisy z tytułu trwałej utraty wartości.

Środki trwałe w budowie wycenia się na dzień bilansowy w wysokości ogółu kosztów pozostających w bezpośrednim związku z ich nabyciem lub wytworzeniem, pomniejszonych o odpisy z tytułu trwałej utraty wartości.

Odpisy amortyzacyjne są dokonywane przy zastosowaniu metody liniowej. Przy ustalaniu okresu amortyzacji i rocznej stawki amortyzacyjnej uwzględnia się okres ekonomicznej użyteczności środka trwałego.

Koszty zakończonych prac rozwojowych odpisuje się przez okres 24 miesięcy.

Stosując uproszczenie, o którym mowa w art. 4 ust. 4 ustawy o rachunkowości, wartości niematerialne i prawne oraz środki trwałe o wartości początkowej nieprzekraczającej 10 000,00 zł obciążają koszty działalności jednorazowo w miesiącu oddania ich do użytkowania.

Na składniki aktywów, co do których istnieje duże prawdopodobieństwo, że w dającej się przewidzieć przyszłości nie będą przynosić w znaczącej części lub w całości przewidywanych korzyści ekonomicznych, dokonuje się odpisu z tytułu trwałej utraty wartości.

Spółka stosuje dla podstawowych grup majątku następujące roczne stawki amortyzacyjne:

Dla wartości niematerialnych i prawnych:

- koszty zakończonych prac rozwojowych 20%-50%
- autorskie prawa majątkowe lub zrównane z nimi 20%-50%
- wartość firmy 20%
- inne wartości niematerialne i prawne 20%

Dla środków trwałych:

- budynki i budowle 1,5%
- urządzenia techniczne i maszyny 10%-20%
- środki transportu 20%
- pozostałe środki trwałe 10%-20%

2.2. INWESTYCJE O CHARAKTERZE TRWAŁYM

Nabyte lub powstałe aktywa finansowe oraz inne inwestycje ujmuje się w księgach rachunkowych na dzień ich nabycia lub powstania według ceny nabycia lub ceny zakupu, jeżeli koszty przeprowadzenia i rozliczenia transakcji nie są istotne.

Na dzień bilansowy nieruchomości oraz wartości niematerialne i prawne zaliczane do inwestycji wycenia się według zasad, stosowanych do środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, określonych w pkt 1.

Na dzień bilansowy udziały i akcje w innych jednostkach zaliczane do aktywów trwałych są wycenione według ceny nabycia pomniejszonej o odpisy z tytułu trwałej utraty wartości

Udziały w jednostkach podporządkowanych, zaliczone do aktywów trwałych wycenia się na dzień bilansowy według zasad określonych dla udziałów w innych jednostkach oraz innych inwestycji.

Odpisy odzwierciedlające trwałą utratę wartości inwestycji zaliczonych do aktywów trwałych dokonuje się nie później niż na koniec okresu sprawozdawczego.

Odpisy odzwierciedlające trwałą utratę wartości inwestycji zaliczonych do aktywów trwałych dokonuje się nie później niż na koniec okresu sprawozdawczego.

Odpisy z tytułu trwałej utraty wartości długoterminowych aktywów finansowych obciążają koszty finansowe. W przypadku ustania przyczyny, dla której dokonano odpisu, równowartość całości lub części uprzednio dokonanych odpisów z tytułu trwałej utraty wartości zwiększa wartość danego składnika aktywów i podlega zaliczeniu do przychodów finansowych.

2.3. INWESTYCJE KRÓTKOTERMINOWE

Nabyte udziały, akcje oraz inne aktywa krótkoterminowe ujmuje się w księgach rachunkowych na dzień ich nabycia lub powstania według ceny nabycia.

Na dzień bilansowy aktywa zaliczone do inwestycji krótkoterminowych są wycenione według skorygowanej ceny nabycia.

Krótkoterminowe inwestycje, dla których nie istnieje aktywny rynek, w inny sposób określonej wartości godziwej.

Jeżeli dla danego składnika aktywów został określony termin wymagalności (obligacje, weksle, pożyczki udzielone) wyceniane są według skorygowanej ceny nabycia.

Udzielone pożyczki zaliczone do aktywów finansowych Jednostka wycenia w kwocie wymaganej zapłaty, z zachowaniem zasady ostrożności.

2.4. ZAPASY

Nabyte lub wytworzone w ciągu roku obrotowego rzeczowe składniki zapasów ujmowane są według kosztów wytworzenia.

Wartość rozchodu zapasów jest ustalana przy zastosowaniu metody szczegółowej identyfikacji cen.

Zapasy materiałów na dzień bilansowy wycenione są w cenie zakupu, gdyż nie zniekształca to stanu aktywów oraz wyniku finansowego jednostki, nie wyższej od ceny sprzedaży netto danego składnika.

Zapasy wyrobów gotowych oraz półproduktów wycenione są po koszcie wytworzenia, nie wyższym od ceny sprzedaży netto danego składnika.

Przy obliczaniu kosztu wytworzenia produktu zgodnie z art. 28 ust. 3 Ustawy do kosztów bezpośrednich Jednostka dolicza koszty pośrednie związane z wytworzeniem tego produktu, niezależnie od poziomu wykorzystania zdolności produkcyjnych.

Zapasy, które utraciły swoją wartość handlową i użytkową obejmuje się odpisem aktualizującym. Ewentualne odpisy z tytułu utraty wartości składników zapasów zalicza się w ciężar pozostałych kosztów operacyjnych. Ewentualna utrata wartości produktów, półfabrykatów oraz produkcji w toku ujmowana jest z zachowaniem kontroli kręgu kosztów.

W odniesieniu do zapasów Jednostka prowadzi ewidencję ilościowo-wartościową.

2.5. NALEŻNOŚCI I ZOBOWIĄZANIA

Należności i zobowiązania w walucie polskiej wykazywane są według wartości podlegającej zapłacie, z zachowaniem zasady ostrożności.

Na dzień bilansowy należności i udzielone pożyczki zaliczone do aktywów finansowych, wyceniane są według skorygowanej ceny nabycia, a przeznaczone do sprzedaży w okresie do 3 miesięcy, według wartości rynkowej lub inaczej określonej wartości godziwej.

Zobowiązania finansowe wyceniane są na dzień bilansowy według skorygowanej ceny nabycia, a przeznaczone do sprzedaży w okresie do 3 miesięcy, według wartości rynkowej lub inaczej określonej wartości godziwej.

Należności i zobowiązania w walutach obcych w momencie powstania ujmowane są według kursu średniego ogłoszonego dla danej waluty przez NBP z dnia poprzedzającego ten dzień. Dodatkowo ujemne różnice kursowe powstające w dniu uregulowania należności lub zobowiązań, wynikające z różnicy pomiędzy kursem faktycznie zastosowanym lub kursem średnim ogłoszonym dla danej waluty przez NBP z dnia poprzedzającego ten dzień, a kursem waluty w dniu powstania należności lub zobowiązania, odnoszone są odpowiednio na dobro przychodów lub w ciężar kosztów operacji finansowych.

Nierozliczone na dzień bilansowy należności i zobowiązania w walucie obcej wycenia się według średniego kursu ogłoszonego dla danej waluty przez NBP na ten dzień.

Wartość należności aktualizuje się, uwzględniając stopień prawdopodobieństwa ich zapłaty poprzez dokonanie odpisu aktualizującego. Odpisy aktualizujące wartość należności zalicza się odpowiednio do pozostałych kosztów operacyjnych lub do kosztów finansowych, zależnie od rodzaju należności, której dotyczy odpis aktualizacji.

Spółka odstąpiła od naliczania odsetek od przeterminowanych należności.

2.6. ŚRODKI PIENIĘŻNE

Krajowe środki pieniężne w kasie i na rachunkach bankowych wycenia się według wartości nominalnej.

Wyrażone w walutach obcych operacje gospodarcze ujmuje się w księgach rachunkowych na dzień ich przeprowadzenia - o ile odrębne przepisy dotyczące środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej i innych krajów Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz środków niepodlegających zwrotowi, pochodzących ze źródeł zagranicznych nie stanowią inaczej - odpowiednio po kursie:

- faktycznie zastosowanym w tym dniu, wynikającym z charakteru operacji - w przypadku sprzedaży lub kupna walut oraz zapłaty należności lub zobowiązań,
- średnim ogłoszonym dla danej waluty przez Narodowy Bank Polski z dnia poprzedzającego ten dzień - w przypadku zapłaty należności lub zobowiązań, jeżeli nie jest zasadne zastosowanie kursu faktycznie zastosowanego w przypadku sprzedaży lub kupna walut oraz zapłaty należności lub zobowiązań, a także w przypadku pozostałych operacji.

Na dzień bilansowy środki pieniężne wyrażone w walucie obcej wycenia się według średniego kursu ogłoszonego dla danej waluty przez NBP na ten dzień.

Ustalone na koniec roku obrotowego różnice kursowe wpływają na wynik finansowy będąc odnoszone na dobro przychodów lub w ciężar kosztów operacji finansowych.

2.7. UDZIAŁY I AKCJE WŁASNE

Na dzień bilansowy akcje własnych, wycenia się według ceny nabycia.

2.8. KAPITAŁY

Kapitał zakładowy wykazuje się w wysokości określonej w umowie Spółki i wpisanej w rejestrze sądowym.

Koszty emisji akcji poniesione przy powstaniu spółki akcyjnej lub podwyższeniu kapitału zakładowego zmniejszają kapitał zapasowy Spółki do wysokości nadwyżki wartości emisji nad wartością nominalną akcji, a pozostałą część zalicza się do kosztów finansowych.

Kapitał zapasowy tworzony jest z odpisów z zysku Jednostki. Ponadto do kapitału zapasowego zaliczono również nadwyżkę wartości emisji nad wartością nominalną akcji, po potrąceniu kosztów emisji utworzenia nowych udziałów.

2.9. ROZLICZENIA MIĘDZYOKRESOWE KOSZTÓW CZYNNE

W przypadku ponoszenia wydatków dotyczących przyszłych okresów sprawozdawczych Spółka dokonuje czynnych rozliczeń międzyokresowych. Do kosztów rozliczanych w czasie zalicza się przede wszystkim:

- Koszty ubezpieczeń
- Opłacone z góry czynsze, opłaty licencyjne
- Opłaty, czynsze zerowe związane z zawarciem umów

2.10. REZERWY NA ZOBOWIĄZANIA I ROZLICZENIA MIĘDZYOKRESOWE KOSZTÓW BIERNE

Rezerwy tworzy się na zobowiązania w przypadku, gdy kwota lub termin zapłaty są niepewne, ich powstanie jest pewne lub o dużym stopniu prawdopodobieństwa oraz wynikają one z przeszłych zdarzeń i ich wiarygodny szacunek jest możliwy

Spółka tworzy rezerwy na koszty w wysokości prawdopodobnych zobowiązań przypadających na bieżący okres sprawozdawczy, wynikających ze świadczeń wykonanych na rzecz Spółki przez kontrahentów oraz z obowiązku wykonania związanych z bieżącą działalnością przyszłych świadczeń, których kwotę można oszacować, choć data powstania nie jest jeszcze znana.

Na dzień bilansowy rezerwy wycenia się w uzasadnionej, wiarygodnie oszacowanej wartości.

Rezerwy są tworzone w ciężar pozostałych kosztów operacyjnych, kosztów finansowych w zależności od okoliczności, z którymi przyszłe zobowiązania się wiążą.

Do rozliczeń międzyokresowych biernych zalicza się przede wszystkim: wartość wykonanych niezafakturowanych usług oraz dostaw, wartości usług, które zostaną wykonane w przyszłości a dotyczą bieżącego okresu obrotowego oraz rezerwy na niewykorzystane urlopy pracownicze.

2.11. ROZLICZENIA MIĘDZYOKRESOWE PRZYCHODÓW

W przypadku Spółki rozliczenia międzyokresowe przychodów obejmują w szczególności równowartość otrzymanych przychodów z tytułu świadczeń, których wykonanie nastąpi w przyszłych okresach sprawozdawczych, otrzymane nieodpłatnie wartości niematerialne i prawne oraz środki trwałe w części niepokrytej odpisami amortyzacyjnymi oraz ujemną wartość firmy.

Rezerwa i aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego

W związku z przejściowymi różnicami między wykazywaną w księgach rachunkowych wartością aktywów i pasywów, a ich wartością podatkową oraz możliwymi do odliczenia w przyszłości stratami, Jednostka tworzy rezerwę i ustala aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego.

Aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego ustala się w wysokości kwoty przewidzianej w przyszłości do odliczenia od podatku dochodowego, w związku z ujemnymi różnicami przejściowymi, które spowodują w przyszłości zmniejszenie podstawy obliczenia podatku dochodowego oraz straty podatkowej możliwej do odliczenia ustalonej, przy zachowaniu zasady ostrożności.

Rezerwę z tytułu odroczonego podatku dochodowego tworzy się w wysokości kwoty podatku dochodowego, wymagającej w przyszłości zapłaty, w związku z występowaniem dodatnich różnic przejściowych, to jest różnic, które spowodują zwiększenie podstawy obliczenia podatku dochodowego w przyszłości.

Wysokość rezerwy i aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego ustala się przy uwzględnieniu stawek podatku dochodowego obowiązujących w roku powstania obowiązku podatkowego.

2.12. INSTRUMENTY FINANSOWE

Jednostka stosuje zasady uznawania, metody wyceny, zakres ujawniania i sposób prezentacji instrumentów finansowych, zgodnie z Rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 12 grudnia 2001 r. w sprawie szczegółowych zasad uznawania, metod wyceny, zakresu ujawniania i sposobu prezentacji instrumentów finansowych.

Aktywa finansowe wprowadza się do ksiąg rachunkowych na dzień zawarcia kontraktu w cenie nabycia, to jest w wartości godziwej poniesionych wydatków lub przekazanych w zamian innych składników majątkowych.

Zobowiązania finansowe wprowadza się do ksiąg rachunkowych na dzień zawarcia kontraktu w wartości godziwej uzyskanej kwoty lub wartości otrzymanych innych składników majątkowych.

Przy ustalaniu wartości godziwej aktywów oraz zobowiązań finansowych na dzień nabycia, uwzględnia się poniesione przez Jednostkę koszty transakcji.

Instrumenty finansowe	Opis	Wycena
Przeznaczone do obrotu	Nabyte w celu odsprzedaży w okresie do 3 miesięcy, w celu osiągnięcia korzyści ekonomicznych wynikających z krótkoterminowych zmian cen oraz wahań innych czynników rynkowych albo krótkiego czasu trwania nabytego instrumentu.	Wartość godziwa* Różnica z przeszacowania wartości godziwej odnoszona jest na wynik finansowy
Pożyczki udzielone i należności własne	Niezależnie od terminu wymagalności (zapłaty), aktywa finansowe powstałe na skutek wydania bezpośrednio drugiej stronie kontraktu środków pieniężnych oraz obligacje i inne dłużne instrumenty finansowe nabyte w zamian za wydane bezpośrednio drugiej stronie kontraktu środki pieniężne.	Skorygowana cena nabycia
	Pożyczki udzielone i należności własne, które Jednostka przeznacza do sprzedaży w krótkim terminie, tj. 3 miesięcy, zalicza się do aktywów finansowych przeznaczonych do obrotu.	Wartość godziwa* Różnica z przeszacowania wartości godziwej odnoszona jest na wynik finansowy
Utrzymywane do terminu wymagalności	Niezakwalifikowane do pożyczek udzielonych i należności własnych aktywa finansowe, dla których zawarte umowy/ kontrakty ustalają termin wymagalności spłaty wartości nominalnej oraz określają prawo do otrzymania w ustalonych terminach korzyści ekonomicznych, pod warunkiem że Jednostka zamierza i może utrzymać te aktywa do czasu, gdy staną się one wymagalne i nastąpi ich wykup oraz nabyte dłużne instrumenty finansowe z opcją sprzedaży (put) lub opcją kupna (call), które odpowiednio dają stronom kontraktu prawo wykupu instrumentu przed upływem terminu wymagalności, pod warunkiem że Jednostka - pomimo posiadania opcji sprzedaży - zamierza i może utrzymać instrument do terminu wymagalności.	Skorygowana cena nabycia
Dostępne do sprzedaży	Pozostałe aktywa finansowe, niespełniające warunków zaliczenia do wcześniejszych kategorii.	Wartość godziwa* Różnica z przeszacowania wartości godziwej odnoszona jest na wynik finansowy/ kapitał z aktualizacji wyceny

* składniki aktywów finansowych, dla których nie istnieje cena rynkowa ustalona w aktywnym obrocie regulowanym albo dla których wartość godziwa nie może być ustalona w inny wiarygodny sposób, wyceny dokonuje się według:

- aktywa finansowe, dla których jest ustalony termin wymagalności - w wysokości skorygowanej ceny nabycia oszacowanej za pomocą efektywnej stopy procentowej,
- aktywa finansowe, dla których nie jest ustalony termin wymagalności - w cenie nabycia ustalonej w sposób określony przy wprowadzaniu instrumentów finansowych do ksiąg.

Zyski i straty z przeszacowania na dzień bilansowy wyżej opisanych aktywów finansowych odnoszone są odpowiednio do przychodów i kosztów finansowych okresu sprawozdawczego.

Na dzień bilansowy zobowiązania finansowe przeznaczone do obrotu wycenia się według wartości godziwej. Inne zobowiązania finansowe na dzień bilansowy są wykazywane według skorygowanej ceny nabycia.

Zyski i straty z przeszacowania na dzień bilansowy zobowiązań odnoszone są odpowiednio do przychodów i kosztów finansowych okresu sprawozdawczego.

W przypadku aktywów i zobowiązań finansowych wycenionych w wysokości skorygowanej ceny nabycia (z wyjątkiem pozycji zabezpieczanych i zabezpieczających) odpis z tytułu dyskonta lub premii oraz pozostałe różnice ustalone na dzień wyłączenia ich z ksiąg rachunkowych, zalicza się odpowiednio do przychodów lub kosztów finansowych z tytułu odsetek okresu sprawozdawczego.

Wbudowany instrument pochody wycenia się na dzień ujęcia w księgach oraz na dzień bilansowy według wartości godziwej. Różnica między wartością godziwą ustaloną na dzień bilansowy, a wartością godziwą na dzień ujęcia w księgach odnoszona jest na wynik z operacji finansowych.

Instrumenty pochodne stanowiące instrument zabezpieczający, będące zabezpieczeniem wartości godziwej wycenia się w wartości godziwej, a zmianę odnosi się na wynik z operacji finansowych.

Instrumenty pochodne stanowiące instrument zabezpieczający, będący zabezpieczeniem przepływów pieniężnych wycenia się w wartości godziwej, a zmianę odnosi na kapitał z aktualizacji wyceny w części stanowiącej efektywne zabezpieczenie oraz na wynik z operacji finansowych w części niestanowiącej efektywnego zabezpieczenia.